בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ד', ח' בשבט תשע"ב (01 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

*יום רביעי, **ח' בשבט** בשנת ה'תשט"ו –[1955-5715], ד"ר **משה מרזוק** ו**שמואל עזר** הוצאו להורג במצרים, בעוון השתתפותם בחולית ריגול וחבלה ישראלית, פעילות שנודעה בשם "**העסק הביש**".*

במהלך שנותיה הראשונות של המדינה אִרְעוּ כמה מחדלים בתחום הביטחוני. המפורסם שבהם הוא פרשת "עסק הביש".
בינואר 1955 התגלתה במצרים חוליית ריגול שפעלה לטובת ישראל. החוליה גרמה להצתות בספרייה האמריקנית באלכסנדריה ובקהיר במטרה לשבש את היחסים בין מצרים ובין ארצות-הברית. חברי החוליה נחשפו במהלך ניסיון להפעיל פצצת תבערה בקולנוע באלכסנדריה. חברי החוליה נשפטו ונדונו למאסר, ואילו ראשיה – ד"ר משה מרזוק ושמואל עזאר, הוצאו להורג.
בארץ סברו, כי הוראה להפעיל את החוליה היתה מוטעית, והתנהל ויכוח בשאלה, מי נתן את ההוראה לבצע את הפעולה במצרים. כדי לבחון את השאלה הוקמה ועדה, שהורכבה מנשיא בית המשפט העליון יצחק **אולשן**, ומהרמטכ"ל לשעבר יעקב **דורי**. על רקע החקירה של הוועדה הודח מתפקידו בנימין **ג'יבלי**, ראש אגף מודיעין. שר הביטחון דאז, פנחס **לבון**, שלדבריו לא הוא נתן את ההוראה, התפטר.
על רקע הפרשה החליט דוד בן-גוריון, לחזור משדה-בוקר כדי להצטרף לממשלה כשר ביטחון.
[מקור]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

בפרשת השבוע, פר' "בא" - מנהיגנו הדגול, **משה רבינו**, זוכה סוף-סוף "להיענות החיובית" של הפרעה הרשע לשלח את בני ישראל כדי שילכו לעבוד את ה'. אך עוד לפני היציאה, משה נצטווה להבין לשם מה ה' הביא על מצרים את כל המופתים הללו (10 המכות וכו'):
"וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן-בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֹתֹתַי אֲשֶׁר-שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי-אֲנִי ה'." [שמות י' 2]

ושואלים:
לכאורה המדקדק בלשון הפסוק יכול להבחין בלשון יתר בכך שאמר: "וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ..." - שתיבת "באוזני" לכאורה מיותרת, שהרי יכול היה הכתוב לומר בקצרה - "וּלְמַעַן

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{48}	(י-ם): 16^{32}	(ת"א): 16^{48}	(חיפה): 16^{36}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{47}	(י-ם): 17^{47}	(ת"א): 17^{48}	(חיפה): 17^{46}

פרשת השבוע: "בְּשַׁלַּח" [שמות י"ג 17 – י"ז 16]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', ח' בשבט תשע"ב (01 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תְּסַפֵּר [ל]בְּנְךָ", ומשמעות הכתוב לא היתה משתנית, לפיכך צריך להבין מה רצתה התורה הקדושה ללמדנו בהוסיפה את תיבת "באזני"?

העניין יתבאר על פי ה**מעשה** הבא:

פעם התלקחה מלחמה קשה בין שתי מדינות. קרבות קשים התחוללו בין הצבאות של שני הצדדים. רעם התותחים נשמע למרחוק ופגזים נפלו ללא הרף באיזורי הקרבות. והנה, באחד הימים נתגלה מחזה מוזר מאד לעיני החיילים ששכבו בחפירות כשהם מוגנים בקירות בטון ובשקי חול. בתווך, בשטח האש שבין שני מחנות הלוחמים, נראתה דמות אדם שאינו לובש מדים, כשהוא מהלך בנחת ללא פחד וללא מורא. מטחי הפגזים ושריקות הכדורים לא הותירו עליו כל רושם, והוא המשיך ללכת לתומו ללא בהלה.
המחזה עורר התפעלות אצל החיילים. היו שסברו שמדובר באדם בעל כח רוחני גדול ביותר, הבטוח באלוקיו ואינו ירא כלל מהכדורים. אחרים ביטלו את דעתם, וטענו שאף אדם לא יכניס את עצמו לסכנה, גם אם הוא בוטח בה'.
והנה, לפתע נשמעה דעה שהוכחה כנכונה. אותו אדם הוא פשוט חרש. הוא אינו שומע את הפגזים, הוא אינו מודע כלל לסכנה שבה הוא נתון. אילו היה מודע לה, הוא היה נס מן המקום בבהלה ובמהירות גדולה ביותר. השקט הנפשי שלו לא נבע מגבורתו הנפשית אלא מחסרון שהיה בו מחרשותו.

כעת על-פי המעשה הנ"ל, ניתן להבין בדרך דרש, את הסיבה שהתורה הקדושה הדגישה את תיבת "באזני", בדברה על עניין חינוך הילדים ועל ההחדרה בתעודתם את האמונה בהשם יתברך על שהוציאנו מארץ מצרים מבית עבדים ולקחנו לו לעם וכו'.
כל זאת בכדי ללמדנו ההורים, פרק בחינוך והוא – שעלינו לדבר אל בנינו בלשון רכה ולשון לימודים על מנת להכניס בהם קודם-כל את ה**חשק "לשמוע ולהאזין"** אל מוצא שפתינו, ובשלב מאוחר יותר להאזין אל שאר דברי האמונה שברצוננו להנחילם.
הרי ידוע שאחד הדברים הגורמים לאי הסכמה בין שני צדדים הוא העניין שלפעמים שני הצדדים לא "שומעים" בכלל זה את זה, וממילא לא מקבלים אחד את דעתו של השני. לכן, גם כאן בספרנו את דברי האמונה לבנינו ולבנותינו, עלינו לגרום להם בתחילה שיטו אוזן לשמוע את אמרי פינו, ולאחר מיכן, נצליח בע"ה גם כן להנחיל להם את אמונתנו.
"תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ." [תהלים י' 17]

[תורה וחיים – פר' בא]

בברכת חודש טוב ושבת שלום ומבורך ☺,
ברכה ומרדכי

"כִּי לֹא-יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

כניסת השבת	(ב"ש): 16^{48}	(י-ם): 16^{32}	(ת"א): 16^{48}	(חיפה): 16^{36}
צאת השבת	(ב"ש): 17^{47}	(י-ם): 17^{47}	(ת"א): 17^{48}	(חיפה): 17^{46}

פרשת השבוע: "בְּשַׁלַּח" [שמות י"ג 17 – י"ז 16]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל